

ми засобами для самостійного пошуку інформації, підбір та обробку знайденої інформації, використання різних видів перекладу та створення відео презентації у форматі Power Point, яка повинна складатись з 12–15 слайдів. Після цього студент представляє свою роботу на підсумковому занятті у своїй групі. Час презентації складає 5–7 хвилин. Обов'язковим є обговорення її після представлення з метою розробки порад для її вдосконалення.

Як показує досвід роботи, студенти доволі часто обирають такий вид самостійної роботи та успішно справляються з ним. Презентація забезпечує реалізацію таких основних принципів організації навчальної діяльності як: мотиваційна достатність, культурологічність, практична реалізація комунікативної компетенції, зануреність у предметний зміст навчання, предметність та інтегрованість навчання чотирьох видів мовленнєвої діяльності, автономія творчої навчальної діяльності, творча співпраця.

Література

1. Авсюкевич Ю.С. Методика навчання презентації англійською мовою студентів економічних спеціальностей: автореф. Дис. канд. пед. наук: 13.00.02 / Ю.С. Авсюкевич. – К.: Нац. лінгв. ун-т, 2009. – 24 с.
2. Тарнопольський О. Б. Успішні презентації : [посібник з навчання ділових презентацій англійською мовою студентів економічних спеціальностей] / О. Б. Тарнопольський, Ю. С. Авсюкевич. – К. : Ленвіт, 2007. – 135 с.
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. видання С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.

Журавська Л.М., к.пед.н.,
доцент кафедри педагогіки та психології

ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНІХ КОМПЕТЕНТНІЙ НА ЗАСАДАХ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ ТА SMART-ОСВІТИ

Здатність постійно навчатися і розвиватися стає самою затребуваною навичкою. Нові умови існування людини у суспільстві, поява так званого «цифрового» покоління студентів вимагає нових підходів і кроків у реалізації освітнього процесу, перегляду навчальних цілей, шляхів їх досягнення, контролю та оцінювання.

По-перше, це максимальне наближення освітнього процесу до сутності, особливостей, здібностей і життєвих планів конкретного студента, його побудова на основі педагогіки співробітництва, що забезпечує студентоцентризм.

По-друге, організувати освітній процес на основі компетентнісного підходу та підпорядкувати навчальні плани і програми формуванню визначених компетенцій. Головний критерій – це наявність розвинутої компетенції, підтвердженої результатами діяльності.

По-третє, це підготовка студента до існування в новому інформаційному суспільстві, в якому інформаційно-комунікативна та самоосвітня компетентності є ключовими.

Електронне навчання (е-навчання) переходить з категорії технологій у категорію нової парадигми освіти XXI ст. Одна із базових ідей SMART-освіти (Self Monitoring Analysis and Reporting Technology, букв. пер. з англ. «Технологія самостійного контролю, аналізу та звітності») – провідна роль студента у визначенні змісту і управління освітнім процесом, підкріплена розвинутими електронними ресурсами і технологіями. SMART-освіта інтегрує різні інновації у сфері е-навчання (віртуальні навчальні середовища, хмарові сервіси, мобільні системи, MOOCs тощо), дозволяє реалізувати найважливішу концептуальну ідею неперервної освіти «Навчатися тому, що потрібно, у будь-який час, у будь-якому місці».

Формувати самоосвітню компетентність необхідно при вивченні всіх навчальних дисциплін. Фундаментальні засади формування самоосвітніх компетенцій студента закладаються при вивченні навчальної дисципліни «Основи самоосвіти», яку вивчають майбутні викладачі економічних дисциплін спеціальності «Професійна освіта». Її метою є узагальнення, розширення, поглиблення знань, умінь і навичок студентів із самостійного виконання навчальних завдань, формування готовності до самоосвітньої діяльності у системі неперервної освіти.

Вивчення дисципліни має забезпечити формування наступних ключових компетенцій: уміння вчитися (вивчати, здійснювати пошук, мислити), соціальна (співробітничати, братися за справу), компетентність з інформаційних і комунікативних технологій (здійснювати пошук, адаптуватись), загальнокультурна (культура організації самоосвіти, мислення та навчально-пізнавальної діяльності), самоуправлінська (братися за справу, адаптуватись) тощо, тобто основні компетенції, що відповідають SMART-освіті.

Значно розширюються форми, види та напрями завдань для самостійної роботи студентів (СРС), їх представлення та оцінювання: 1) конкретне, докладне дослідження однієї з тем метою якого є проходження усіх можливих шляхів пізнання, аналізу, узагальнення, висловлення власних позицій, отримання та різних видів представлення інформації, пов'язаних з ним; 2) реальний результат діяльності здається викладачу у письмовому і електронному вигляді та презентується в аудиторії на практичних або лекційних заняттях; 3) активна робота у дистанційному курсі в середовищі Moodle; 4) вивчення та аналіз можливостей платформ MOOCs, демонстрація роботи з однією з них перед студентами.

Отже, формування самоосвітніх компетенцій на засадах студентоцентризму та SMART-освіти є важливим завданням вищої освіти і має забезпечуватися при викладанні усіх навчальних дисциплін.

Завіднова Н.І., ст. викладач
кафедри іноземних мов ф-ту маркетингу

АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ У МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ-ЕКОНОМІСТІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

В умовах складної соціокультурної ситуації в кожній країні необхідні новий погляд і нове ставлення до навколишньої реальності. Переосмислення шляхів і перспектив подальшого розвитку особистості можливе в рамках нових концепцій освіти, пошук яких ведеться вченими різних країн.

Поряд із традиційними теоріями освіти, що добре зарекомендували себе, ведеться пошук нових підходів і концепцій. В останні роки успішно розвивається новий науковий напрямок – акмеологія, що розглядає розвиток як постійне вдосконалення, а підсумком його є результат, досягнутий особистістю й суспільством.

Підвищення якості підготовки майбутніх менеджерів-економістів є пріоритетним завданням економічного університету, вирішення якого можливе за рахунок впровадження акмеологічного підходу, який визначає продуктивність процесу саморозвитку, реалізації творчих потенціалів студентів, можливості їхнього кар'єрного росту.

Використання акмеологічного підходу в сучасній вищій професійній освіті є дуже важливим, оскільки це посилює професійну мотивацію майбутніх менеджерів-економістів, стимулює розвиток їхнього творчого потенціалу, дає можливість виявляти та використовувати ресурси особистості для досягнення успіху в професійній діяльності. Період найвищого творчого успіху, професійної майстерності – це гармонічне поєднання вже раніше досягнутих здобутків та усвідомлюваних можливостей; відкриття в собі нових можливостей і здібностей, розвиток креативності.

Сьогодні можна констатувати, що найменша увага приділена дослідженню зрілого періоду особистості, а тому логічно назріла потреба у введенні акмеологічного підходу у процес підготовки фахівців. Акмеологічний підхід, по-перше: надав би майбутнім менеджерам-економістам суттєву допомогу у роботі із людьми «акмеологічного віку», які прагнуть прогресивно розвиватися та самореалізовуватися, головним чином, у професійній діяльності; по-друге – допоміг би самим студентам досягнути найвищих вершин у навчальній діяльності та у майбутній професійній кар'єрі.

На основі акмеологічного підходу підготовку майбутніх фахівців, які працюватимуть у сфері економіки можна трактувати як процес досягнення максимально можливого для кожного студента розвитку теоретичної та практичної досконалості у навчальній і науковій діяльності. З цієї точки зору, основна мета застосування акмеологічного підходу полягає у формуванні у студентів умінь вирішувати широкий спектр акмеологічних проблем і завдань, у тому числі у галузі професійної діяльності.

У студентів за допомогою акмеологічного підходу у підготовці менеджерів-економістів до професійної самореалізації необхідно виробити звичку саморозвитку, самовдосконалення, самоосвіти і самоконтролю, тобто це основні фактори досягнення стану «акме». Однак, для того, щоб ці акмеологічні фактори «діяли», необхідні сильні стимулюючі причини для майбутнього фахівця. Такими можуть стати мотиви досягнення. Завдання викладача – допомогти студентам у формуванні їхніх мотивів і потреб.

У контексті акмеологічного підходу необхідно нове осмислення та пошук ефективних напрямків організації навчально-виховної діяльності студентів, спрямованої на формування пізнаваль-